

عنوان مقاله:

استقلال سیاسی زنان در مشارکت سیاسی

محل انتشار:

فصلنامه علوم سیاسی، دوره 23، شماره 89 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

روح الله شریعتی - هیئت علمی

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی لزوم یا عدم لزوم اجازه‌ی زوجه از زوج نسبت به استیفای حق مشارکت سیاسی است. نتایج این تحقیق با تکیه بر روش توصیفی-تحلیلی حاکی از آن بوده است که اگر دلیل محکمی بر اذن زوجه از زوج یا عدم آن نباشد، باید به دنبال «اصل» در مساله بود و بدان عمل کرد. اولاً، بنابر سیره‌ی فقهای سلف، در فقه فردی صرفاً مواردی از مشارکت که با حق زوج منافی نباشد، نیازمند اجازه نیست. ثانیاً، براساس فقه حکومتی نیز مبنای حقوق و تکالیف متقابل فرد و دولت اقتضای دارد افراد تکالیف اجتماعی خود را انجام دهند؛ لذا در آن بخش از مشارکت که تکلیف زن است، نه تنها اجازه نمی‌خواهد، بلکه زوج نمی‌تواند مانع آن گردد، حتی اگر با حق او منافی باشد؛ اما آن بخش از مشارکت که در قالب تکلیف نمی‌گنجد و حق زن است، اصل بر عدم اجازه است، مگر دلیل خاصی اجازه را بطلبد. ثالثاً، مشارکت سیاسی زن باید با رعایت اصول و واجباتی مانند حفظ هویت اجتماعی و خانوادگی فرد و حفظ عفت همراه باشد.

کلمات کلیدی:

مشارکت سیاسی، حقوق زنان، حقوق سیاسی، حقوق اجتماعی، حق زوج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1164558>

